Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 28 maj 2020*

”EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökningar om registrering som EU-varumärke av figurmärkena We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer och CNTX – De äldre EU-figurmärkena och brittiska figurmärkena som återger två sammanflätade cirklar eller två överlappande skivor – Vilandeförklaring av förfarandet – Artikel 71.1 i den delegerade förordningen (EU) 2018/625”

I målen T-84/19 och T-88/19–T-98/19,

Cinkciarz.pl sp. z o.o., Zielona Góra (Polen), företrätt av advokaterna E. Skrzydło-Tefelska och K. Gajek,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av A. Söder och H. O’Neill, båda i egenskap av ombud,

motpart,

varvid motparten i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen, var

MasterCard International, Inc., New York, New York (Förenta staterna), företrätt av J. Olsen, B. Hitchens, P. Andreottola, solicitors, G. Tritton och A. Muir Wood, barristers,

angående tolv överklaganden av de beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 7 december 2018 (ärendena R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 och R 1064/2018-2), om invändningsförfaranden mellan MasterCard International och Cinkciarz.pl,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden J. Svenningsen (referent) samt domarna R. Barents och C. Mac Eochaidh,

justitiesekreterare: handläggaren A. Juhász-Tóth,

med beaktande av de överklaganden som inkom till tribunalens kansli den 12, 13 och 14 februari 2019,

* Rättegångsspråk: engelska.

med beaktande av EUIPO:s svarsskrivelser som inkom till tribunalens kansli den 21 maj 2019,

med beaktande av intervenientens svarsskrivelser som inkom till tribunalens kansli den 17 maj 2019,

med beaktande av beslutet av den 10 april 2019 att förena målen T-84/19 och T-88/19–T-98/19 vad gäller den skriftliga och den eventuella muntliga delen av förfarandet,

med beaktande av den ändrade sammansättningen av tribunalens avdelningar,

efter förhandlingen den 17 december 2019,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Klaganden, Cinkciarz.pl sp. z o.o., ingav mellan den 16 mars och den 25 april 2016, tolv ansökningar om registrering av EU-varumärke till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i enlighet med rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 2009, s. 1), i dess ändrade lydelse (ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1).

2 De sökta varumärkena utgörs av nedanstående figurkännetecken:

– I mål T-84/19:

– I mål T-88/19:

– I mål T-89/19:

– I mål T-90/19:

– I mål T-91/19:

– I mål T-92/19:

– I mål T-93/19:

– I mål T-94/19:

– I mål T-95/19:

– I mål T-96/19:

– I mål T-97/19:

– I mål T-98/19:

3 De varor och tjänster som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 9 och 36 och, i förekommande fall, av 41 (de aktuella sökta varumärkena i målen T-92/19, T-96/19 och T-98/19)

eller 45 (de aktuella sökta varumärkena i målen T-84/19, T-88/19–T-91/19, T-93/19–T-95/19 och T-97/19) i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.

4 Ansökningarna om registrering av EU-varumärke offentliggjordes i *Tidningen om EU-varumärken*, utefter fallet, antingen den 19 maj eller den 14 juli 2016.

5 Klaganden hade tidigare, det vill säga den 15 mars 2015, lämnat in en annan ansökan om registrering av EU-varumärke avseende nedanstående figurkännetecken (nedan kallat det rena figurmärket €$):

6 Det rena figurmärket €$ motsvarar exakt figurelementet i de fyra sökta varumärkena som är aktuella i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19, och registreringsansökan avseende detta figurmärke avsåg varor och tjänster i samma klasser som de fyra sökta varumärkena. Granskaren avslog ansökan om registrering av det rena figurmärket €$. Det beslutet fastställdes av överklagandenämnden. Överklagandenämndens beslut ogiltigförklarades emellertid genom domen av den 8 mars 2018, Cinkciarz.pl/EUIPO (€$) (T-665/16, ej publicerad, EU:T:2018:125), varvid ärendet återförvisades till den första överklagandenämnden (ärende R 1345/2018-1).

7 Intervenienten, Mastercard International, Inc., invände den 12 augusti 2016, med stöd av artikel 41 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 46 i förordning 2017/1001), mot registreringen av de tolv sökta varumärkena för samtliga varor och tjänster som omfattades av vart och ett av dessa varumärken.

8 Invändningarna grundade sig bland annat på sju EU-varumärken och ett varumärke som registrerats i Förenade kungariket.

9 Bland de sju EU-varumärkena ingick följande tre varumärken:

– Det nedan återgivna EU-figurmärket nr 9835869 för varor och tjänster bland annat i klasserna 9 och 36 (nedan kallade de sammanflätade cirklarna):

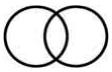

– EU-figurmärket nr 2988533, som återges nedan i svartvitt, för varor och tjänster bland annat i klasserna 9, 36, 41 och 45 (nedan kallade de svartvita skivorna):

– EU-figurmärket nr 9812538, som återges nedan i rött orange och ljust orange, för varor och tjänster bland annat i klasserna 9, 36, 41 och 45 (nedan kallade de röda och orange skivorna):

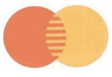

10 Till stöd för invändningarna åberopades bland annat de registreringshinder som avses i artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b och 8.5 i förordning 2017/1001).

11 Den 5 maj 2017 ingav klaganden ansökningar om ogiltighetsförklaring av de två äldre svartvita varumärkena, vilka anges i de två första strecksatserna i punkt 9 ovan (de sammanflätade cirklarna och de svartvita skivorna) (nedan gemensamt kallade de äldre svartvita varumärkena).

12 Genom tolv beslut som meddelades den 27 mars respektive den 10 och den 11 april 2018 avslog invändningsenheten invändningarna i dess helhet. I sin bedömning beaktade invändningsenheten för det första, i fråga om de varumärken som åberopats till stöd för invändningen, det varumärke som återger två svartvita skivor och fann att de motstående kännetecknen inte liknade varandra. Invändningsenheten utvidgade därefter sin slutsats till att omfatta de andra äldre varumärkena med motiveringen att dessa andra varumärken, i ännu högre grad, inte innehöll den svartvita kombinationen av skivor som var kännetecknande för figurelementet i de sökta varumärkena. Med hänsyn till att de motstående kännetecknen inte liknade varandra, ansåg invändningsenheten att det inte var nödvändigt att invänta utgången av ogiltighetsförfarandet avseende det äldre varumärket som återger två svartvita skivor.

13 Den 29 maj och den 7 juni 2018 överklagade intervenienten invändningsenhetens samtliga beslut till EUIPO med stöd av artiklarna 66 och 71 i förordning 2017/1001.

14 Genom beslut av den 7 december 2018 (nedan kallade de angripna besluten), och efter att på eget initiativ ha prövat frågan om förfarandena skulle vilandeförklaras på grund av att det pågick parallella förfaranden avseende ansökningar om ogiltighetsförklaring av de två äldre svartvita varumärkena och om registrering av det rena figurmärket €$, biföll EUIPO:s andra överklagandenämnd överklagandena.

15 Överklagandenämnden fann i synnerhet att det var fel av invändningsenheten att inte definiera omsättningskretsen, som den själv hade definierat utifrån de olika varu- eller tjänsteklasser som var aktuella i förevarande fall.

16 Överklagandenämnden beslutade dessutom, i likhet med invändningsenheten, att i samtliga de angripna besluten, med undantag för det som angripits inom ramen för mål T-96/19 (beslut R 986/2018-2) (nedan kallade de elva första angripna besluten), jämföra de motstående kännetecknen utifrån det EU-varumärke som återger två svartvita skivor, vilket ansågs utgöra ett av de två äldre varumärken som var mest fördelaktigt för intervenienten (det andra är det äldre varumärket som återger två sammanflätade cirklar). Efter denna jämförelse fann överklagandenämnden, i motsats till invändningsenheten, att det förelåg en låg grad av visuell likhet mellan nämnda kännetecken.

17 I det beslut som angripits inom ramen för mål T-96/19 (nedan kallat det tolfte angripna beslutet), beslutade överklagandenämnden att grunda sin bedömning på det EU-varumärket som återger två röda och orange skivor, med motiveringen att de äldre svartvita varumärkena var föremål för ansökningar om ogiltighetsförklaring. Även i detta beslut fann överklagandenämnden att de kännetecken som jämförts i ärendet uppvisade en låg grad av visuell likhet.

18 Med hänsyn till att de motstående kännetecknen liknade varandra fann överklagandenämnden att det var nödvändigt att jämföra de aktuella varorna och tjänsterna och att pröva intervenientens påståenden om de äldre varumärkenas förhöjda särskiljningsförmåga. Överklagandenämnden framhöll i det avseendet, i de elva första angripna besluten, att denna fråga kunde spela en avgörande roll, eftersom invändningen grundade sig på flera äldre rättigheter ”och att vissa [av dessa äldre rättigheter] (eller alla) [och det sökta varumärket] kan anses likna varandra i låg grad … eftersom de består av två cirklar av samma storlek, som överlappar varandra horisontellt sett”. Av samma skäl, det vill säga att kännetecknen liknade varandra, ansåg överklagandenämnden att det var nödvändigt att pröva den invändningsgrund som avses i artikel 8.5 i förordning 2017/1001.

19 Överklagandenämnden återförvisade således ärendena till invändningsenheten efter att ha upphävt dess beslut. I de elva första angripna besluten ”anmodade [överklagandenämnden emellertid] [invändningsenheten] att vilandeförklara invändningsförfarandet till dess att ett slutligt rättsligt bindande beslut fattats om giltigheten av [de äldre] rättigheter [som invändningsenheten och överklagandenämnden själv hade grundat sig på]” och i det tolfte angripna beslutet uppmanade överklagandenämnden ”invändningsenheten [att] beakta det pågående ogiltighetsförfarandet mot registreringen av [de äldre svartvita varumärkena]”. En andra anmodan om vilandeförklaring har

dessutom inkluderats i de angripna besluten i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19 med hänsyn till det slutliga beslut som kommer att fattas i förfarandet avseende registrering av det rena figurmärket €$ (se nedan punkterna 27–33 nedan).

Parternas yrkanden

20 Klaganden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara de angripna besluten, och

– förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för förfarandet vid EUIPO.

21 EUIPO och intervenienten har yrkat att tribunalen ska

– ogilla överklagandena, och

– förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

22 Enligt artikel 68 i tribunalens rättegångsregler får tribunalen, om två eller flera mål rör samma sak, när som helst på eget initiativ eller på begäran av part besluta att dessa mål, på grund av det samband som finns mellan dem, ska förenas vad gäller ett eller flera av följande moment: den skriftliga delen av förfarandet, den muntliga delen av förfarandet och det avgörande genom vilket målet avgörs slutligt.

23 Med hänsyn till klagandens begäran att de aktuella målen skulle förenas, hördes de andra parterna, varefter målen i ett första skede förenades vad gäller den skriftliga och den eventuellt muntliga delen av förfarandet, genom beslut av den 10 april 2019.

24 Tribunalen anser att det är lämpligt att förena förevarande mål även vad gäller det slutliga avgörandet.

25 Till stöd för sitt överklagande har klaganden, i varje mål, åberopat följande fyra grunder:

– Den första grunden: Åsidosättande av artikel 71.1 a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625 av den 5 mars 2018 om komplettering av förordning 2017/1001 och om upphävande av delegerad förordning (EU) 2017/1430 (EUT L 104, 2018, s. 1), jämförd med artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

– Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 94.1 i förordning 2017/1001, jämförd med artikel 41.2 i stadgan.

– Den tredje grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling och principen om god förvaltningssed.

– Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning 2017/1001.

Den första grunden i varje mål samt den andra grundens första del i mål T-96/19 och den andra grundens tredje del i samtliga mål med undantag för mål T-96/19

26 Klaganden har genom den första grunden i varje mål samt den andra grundens första del i mål T-96/19 och den andra grundens tredje del i samtliga mål med undantag för mål T-96/19, vilka ska prövas tillsammans, kritiserat de angripna besluten i den mån överklagandenämnden inte vilandeförklarade överklagandeförfarandena trots att den hade konstaterat att vilandeförklaringen var motiverad och inte, ur ett rättsligt perspektiv, tillräckligt motiverade varför överklagandeförfarandet inte hade vilandeförklarats.

Bakgrund

27 Dessa grunder och delgrunder avser de avsnitt i de angripna besluten, i vilka överklagandenämnden har hänvisat till en vilandeförklaring av de aktuella förfarandena på grund av olika parallella förfaranden som pågår vid EUIPO, trots att överklagandenämnden har prövat de överklaganden som inkommit till den.

28 De parallella förfarandena i fråga omfattade två ogiltighetsförfaranden avseende de äldre svartvita varumärkena, det vill säga de sammanflätade cirklarna och de svartvita skivorna. Det andra av dessa varumärken hade beaktats vid jämförelsen av kännetecknen i de elva första angripna besluten, det vill säga samtliga de angripna besluten, med undantag för det beslut som angripits i mål T-96/19.

29 De parallella förfarandena i fråga omfattade vidare registreringsförfarandet av det rena figurmärket €$, vilket exakt motsvarar figurelementet i fyra av de tolv sökta varumärkena, det vill säga de aktuella sökta varumärkena i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19.

30 De berörda avsnitten i de angripna besluten utgörs för det första av punkt 13 i de elva första angripna besluten, i vilken överklagandenämnden konstaterade att de två äldre svartvita varumärkena, vilka den ansåg vara de äldre varumärken som var mest fördelaktiga för intervenienten, var föremål för ogiltighetsförfaranden som redan innan det att invändningsenheten fattade de beslut som var föremål för överklagandena befann sig i ett framskridet skede. Överklagandenämnden påpekade därför följande: ”Enligt [överklagandenämnden] är det därför lämpligt att vilandeförklara förevarande förfarande till dess att ett slutligt rättsligt bindande beslut har meddelats i dessa [ogiltighets]förfaranden.”

31 I dessa elva angripna beslut, på grundval av samma slutsats ”anmodade [överklagandenämnden vidare] [den berörda] invändningsenheten att vilandeförklara invändningsförfarandet till dess att ett slutligt rättsligt bindande beslut fattats om giltigheten av [de äldre] rättigheter [som invändningsenheten och överklagandenämnden själv hade grundat sig på]” (se, till exempel, punkt 53 i det angripna beslutet i mål T-84/19 eller punkt 56 i det angripna beslutet i mål T-98/19). Överklagandenämnden uttryckte sig även underförstått på samma sätt i punkt 61 i det tolfte angripna beslutet, som är i fråga i mål T-96/19.

32 För det andra ansåg överklagandenämnden i de angripna besluten i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T 98/19, vilka avser de fyra sökta varumärkena, i vilka figurelementet exakt motsvarar det rena figurmärket €$ som är föremål för det tidigare registreringsförfarande som avses i punkt 5 ovan, att ”[d]et slutliga beslutet [avseende ansökan om registrering av det rena figurmärket €$ var] högst relevant för den pågående bedömningen [vilket ledde till att överklagandenämnden fann] att det [var] lämpligt att invänta att ett slutligt rättsligt bindande beslut fattas i det [andra] ärendet innan det bedöms huruvida figurelementet [i de berörda sökta varumärkena] har särskiljningsförmåga” eller ”att det [var] lämpligt att beakta [det] slutliga rättsligt bindande beslut [som skulle komma att fattas i det andra ärendet] vid bedömningen av huruvida det aktuella figurelementet har särskiljningsförmåga” (se punkterna 35, 35, 39 och 38 i de angripna besluten).

33 I de angripna besluten i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19, ”ville överklagandenämnden [dessutom] att invändningsenheten skulle uppmärksamma ärende … R 1345/2018-1, … som anhängiggjorts vid första överklagandenämnden”, och ” anmodade [invändningsenheten] att vilandeförklara det pågående förfarandet … till dess att ett slutligt rättsligt bindande [beslut] fattats inom ramen för det [andra ärendet]” (se punkterna 58, 57, 62 och 61 i de angripna besluten).

34 I punkterna 58, 62 och 61 i de angripna besluten i målen T-84/19, T-96/19 och T-98/19 tillade överklagandenämnden att ”[med] beaktande av detta [beslut] och den omständigheten att ordelementet [i det aktuella sökta varumärket hade] låg särskiljningsförmåga för en del av [omsättningskretsen eller de aktuella varorna och tjänsterna] … kan invändningsenheten till och med överväga att återuppta prövningen [av de aktuella sökta varumärkena] på grundval av absoluta registreringshinder”.

Parternas argument

35 Genom den första grunden i varje mål har klaganden gjort gällande att överklagandenämnden, i och med att den hade gjort de konstateranden som avses i punkterna 30–33 ovan, borde ha vilandeförklarat överklagandeförfarandena, eftersom den annars riskerade att åsidosätta artikel 71.1 a i den delegerade förordningen 2018/625 och de krav på tydlighet, konsekvens och effektivitet som ligger till grund för denna bestämmelse, samt principen om god förvaltningssed som slås fast i artikel 41.2 i stadgan. Överklagandenämnden gjorde sig annars skyldig till maktmissbruk. Överklagandenämnden underlät dessutom att beakta parternas intresse, trots att den var skyldig att göra detta när den beslutade om det var lämpligt att vilandeförklara förfarandet. Klaganden har tillagt att överklagandenämnden inte motiverade sitt slutliga beslut att inte vilandeförklara förfarandet trots att den ansåg att vilandeförklaringen var motiverad.

36 Genom den andra grundens tredje del i målen T-84/19, T-92/19 och T-98/19 samt den andra grundens första del i mål T-96/19, i vilka det aktuella sökta varumärket innehåller ett figurelement som är identiskt med det rena figurmärket €$, har klaganden gjort gällande att motiveringen i det angripna beslutet är motsägelsefull. Denna motsägelse består i att överklagandenämnden för det första fann att det var motiverat att invänta att ett slutligt beslut meddelades i det berörda parallella förfarandet avseende avslag på ansökan om registrering av det rena figurmärket €$ på grund av att det saknade särskiljningsförmåga, innan den bedömde särskiljningsförmågan hos det identiska figurelementet i de sökta varumärkena som var i fråga i dessa fyra mål, och för det andra prövade överklagandet och inom ramen för detta bedömde nämnda figurelementets särskiljningsförmåga.

37 Den andra grundens tredje del i de övriga åtta målen grundas också på att motiveringen är motsägelsefull. Denna motsägelse består i att överklagandenämnden för det första fann att det var motiverat att vilandeförklara förfarandet på grund av att det fanns två ogiltighetsförfaranden, i vilka de två äldre svartvita varumärkenas särskiljningsförmåga ifrågasattes, och för det andra beaktade ett av de två äldre varumärkena för att jämföra kännetecknen och i detta sammanhang fann att detta varumärke skulle tillerkännas ett minimum av särskiljningsförmåga på grund av att det hade registrerats.

38 EUIPO har endast gjort gällande att den första grunden inte kan tas upp till prövning av två skäl.

39 För det första avser denna grund punkter i de angripna besluten som inte är bindande för den invändningsenhet till vilken ärendena har återförvisats enligt artikel 71.2 i förordning 2017/1001. Överklagandenämnden gav nämligen endast invändningsenheten rekommendationer avseende en vilandeförklaring av invändningsförfarandet.

40 EUIPO har för det andra gjort gällande att den omständigheten att förfarandet vid överklagandenämnden inte vilandeförklarades inte påverkade klagandens intressen, eftersom de parallella förfarandena i fråga inte hade kunnat påverka utgången av de aktuella invändningsförfarandena, eftersom ärendena under alla omständigheter skulle återförvisas till

invändningsenheten. Invändningarna i fråga grundar sig nämligen även på andra äldre varumärken än de äldre svartvita varumärkena som är föremål för två ogiltighetsförfaranden. Vad vidare gäller det tredje parallella förfarandet, avseende registreringen av det rena figurmärket €$, har EUIPO anfört att även om det antas att det identiska figurelementet i de fyra sökta varumärkena saknar särskiljningsförmåga, föreligger det ändå en likhet mellan de motstående kännetecknen.

41 Intervenienten har dessutom gjort gällande att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden, eftersom det bland annat framgår av rättspraxis avseende artikel 71.1 i den delegerade förordningen 2018/625 att överklagandenämnden, med hänsyn till dess utrymme för skönsmässig bedömning, inte är skyldig att vilandeförklara förfarandet även om vilandeförklaringen är motiverad. Den omständigheten att klaganden inte på nytt begärde att förfarandet vid överklagandenämnden skulle vilandeförklaras förklarar varför nämnden inte motiverade sitt beslut att inte vilandeförklara förfarandet med hänsyn till parternas intresse. I EUIPO:s riktlinjer, till vilka klaganden har hänvisat, rekommenderas slutligen inte att invändningsförfarandet ska vilandeförklaras när det äldre varumärkets giltighet har ifrågasatts och de är under alla omständigheter inte bindande för överklagandenämnden.

42 När det gäller den andra grundens första eller tredje del, har EUIPO gjort gällande att klagandens kritik grundar sig på en felaktig tolkning av de angripna besluten och på en sammanblandning av kritiken avseende motiveringsskyldigheten och kritiken avseende huruvida motiveringen är välgrundad. EUIPO har emellertid medgivit att skälen till att överklagandenämnden i de angripna besluten i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19 föreslog att förfarandena skulle vilandeförklaras på grund av det parallella förfarandet för registrering av det rena figurmärket €$, inte är tydliga.

43 Intervenienten har för sin del hävdat att motiveringen varken är bristfällig eller motsägelsefull vad gäller de olika omständigheter som åberopats av klaganden, bland annat därför att det är förenligt med rättspraxis att ett registrerat varumärke tillerkänns ett minimum av särskiljningsförmåga även om dess registrering är föremål för en ansökan om ogiltighetsförklaring som innebär att dess särskiljningsförmåga ifrågasätts, vilket är fallet i fråga om det äldre varumärke som beaktats vid jämförelsen av kännetecken i de elva första angripna besluten.

Tribunalens bedömning

– *Tillämpliga bestämmelser och rättspraxis*

44 Enligt artikel 71.1 i den delegerade förordningen 2018/625 får den behöriga avdelningen eller överklagandenämnden, i invändnings-, hävnings-, ogiltighets- och överklagandeförfaranden, besluta att låta förfarandet vila antingen på eget initiativ om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna i fallet eller på motiverad begäran från en av parterna i ett förfarande mellan parter om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna i fallet och med beaktande av parternas intressen och förfarandets skede.

45 Det framgår av skäl 17 i den delegerade förordningen 2018/625 att artikel 71.1 däri syftar till att öka tydlighet, konsekvens och effektivitet i invändnings-, upphävande-, ogiltighets- och överklagandeförfaranden. Det ska i detta sammanhang påpekas att om det äldre varumärke som åberopats till stöd för en invändning förlorar sin giltighet under förfarandet förfaller föremålet för invändningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 november 2014, Royalton Overseas/harmoniseringskontoret – S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF), T-556/12, ej publicerad, EU:T:2014:985, punkt 40 och där angiven rättspraxis, och dom av den 14 februari 2019, Beko/EUIPO – Acer (ALTUS), T-162/18, ej publicerad, EU:T:2019:87, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

46 Det följer dessutom av lydelsen i artikel 71.1 i den delegerade förordningen 2018/625 att överklagandenämnden har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den beslutar huruvida det pågående förfarandet ska vilandeförklaras. Vilandeförklaringen är endast en möjlighet för överklagandenämnden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2017, Jordi Nogues/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), T-386/15, EU:T:2017:632, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

47 Den omständigheten att överklagandenämnden har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i syfte att vilandeförklara det förfarande som pågår vid den innebär emellertid inte att dess bedömning inte kan bli föremål för EU-domstolens prövning. Denna omständighet innebär emellertid att prövningen i sak är begränsad till en kontroll av huruvida det föreligger en uppenbart oriktig bedömning eller har förekommit maktmissbruk (se dom av den 20 september 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, punkt 22 och där angiven rättspraxis).

48 Förekomsten av ett parallellt förfarande vars utgång kan påverka utgången av överklagandeförfarandet innebär således inte att överklagandeförfarandet automatiskt vilandeförklaras och är följaktligen inte i sig tillräcklig för att kvalificera den omständigheten att överklagandenämnden inte har vilandeförklarat förfarandet som en uppenbart oriktig bedömning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 november 2014, KAISERHOFF, T-556/12, ej publicerad, EU:T:2014:985, punkt 33).

49 För det första skulle nämligen en vilandeförklaring av förfarandet vara utan intresse om det vid en bedömning visar sig att utgången av det parallella förfarandet är utan betydelse för resultatet av invändningen, vilket är fallet om invändningen skulle bifallas på grundval av en annan äldre rättighet som inte bestritts (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, punkt 17), eller om invändningen i det motsatta fallet, under alla omständigheter, inte skulle bifallas till exempel på grund av att det inte finns någon likhet mellan de motstående kännetecknen, vilket invändningsenheten konstaterat i de beslut som i förevarande fall överklagats till överklagandenämnden, efter det att den funnit att de motstående varumärkena inte liknade varandra.

50 För det andra ska överklagandenämnden, i förfaranden mellan parter, beakta varje parts intresse vid utövandet av sitt utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller vilandeförklaring av förfarandet. Beslutet att vilandeförklara eller inte vilandeförklara förfarandet ska vara resultatet av en avvägning mellan de ifrågavarande intressena. Överklagandenämnden kan således, även när det finns ett parallellt förfarande, anse att en avvägning mellan de föreliggande intressena, under alla omständigheter, kräver att överklagandeförfarandet inte vilandeförklaras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 november 2014, KAISERHOFF, T-556/12, ej publicerad, EU:T:2014:985, punkterna 33 och 34).

51 Det har i detta avseende slagits fast att överklagandenämnden, vid en avvägning mellan de föreliggande intressena, bland annat ska göra en *prima facie*-bedömning av sannolikheten för att det parallella förfarande som eventuellt är relevant leder till ett beslut som kan påverka överklagandeförfarandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 februari 2017, Unilever/EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, ej publicerad, EU:T:2017:98, punkt 67 och där angiven rättspraxis, och dom av den 14 februari 2019, ALTUS, T-162/18, ej publicerad, EU:T:2019:87, punkt 44 och där angiven rättspraxis), och att om denna bedömning leder till att det konstateras att sannolikheten inte är stor ska, vid avvägningen mellan intressena, den invändande partens berättigade intresse av att det fattas beslut i invändningsförfarandet väga tyngst (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 oktober 2015, Petco Animal Supplies Stores/harmoniseringskontoret – Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, punkt 35).

52 Även om det råder osäkerhet kring utgången av det parallella förfarande, i vilket det äldre varumärke som åberopats till stöd för en invändning ifrågasätts, skulle det emellertid i princip inte vara till någon fördel för innehavaren av det äldre varumärket om invändningsförfarandet fortsatte utan att invänta utgången av det parallella förfarandet, eftersom även om invändningsförfarandet skulle leda till att

ansökan om registrering av det yngre varumärket avslås, finns det inget som hindrar att samma ansökan lämnas in på nytt när det äldre varumärket väl har förklarats ogiltigt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 november 2014, KAISERHOFF, T-556/12, ej publicerad, EU:T:2014:985, punkterna 41 och 50 och där angiven rättspraxis).

53 Inom ramen för unionsdomstolens kontroll av överklagandenämndens beslut avseende en eventuell vilandeförklaring av förfarandet ska det vidare bland annat prövas huruvida de omständigheter som överklagandenämnden har beaktat gjorde det möjligt för den att, utan att göra en uppenbart oriktig bedömning, dra slutsatsen att det inte fanns anledning, eller i förekommande fall att det fanns anledning att vilandeförklara förfarandet vid den (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 november 2015, Société des produits Nestlé/harmoniseringskontoret – Terapia (ALETE), T-544/14, ej publicerad, EU:T:2015:842, punkt 28).

54 Överklagandenämnden gör i detta avseende en uppenbart oriktig bedömning bland annat när den grundar sin slutsats om avvägningen mellan de föreliggande intressena på en felaktig rättslig bedömning av de faktiska omständigheterna eller på felaktiga uppgifter, eller utan att beakta samtliga relevanta omständigheter som kännetecknar parternas situation (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 februari 2019, ALTUS, T-162/18, ej publicerad, EU:T:2019:87, punkterna 41, 44, 47, 49 och 57 och där angiven rättspraxis, se även, analogt, dom av den 26 september 2013, Centrotherm Systemtechnik/harmoniseringskontoret och centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, punkterna 108, 110 och 116).

55 Det följer dessutom av fast rättspraxis att prövningen av frågan om förfarandet vid överklagandenämnden ska vilandeförklaras ska ske innan det prövas huruvida det föreligger risk för förväxling (se dom av den 8 september 2017, Aldi/EUIPO – Rouard (GOURMET), T-572/15, ej publicerad, EU:T:2017:591, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

56 Beslutet att vilandeförklara ett förfarande för överklagande av ett beslut från invändningsenheten syftar nämligen till att förhindra att ett beslut fattas avseende en invändning, särskilt när giltigheten av ett äldre varumärke, som är avgörande för huruvida invändningen är välgrundad, allvarligt äventyras, så att följderna av det slutliga beslutet om detta varumärkes giltighet kan beaktas i samband med prövningen av huruvida samtliga argument som anförts mot invändningsenhetens beslut är välgrundade (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 oktober 2015, PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, punkt 29). Dessa överväganden kan jämföras med det mål som anges i skäl 17 i den delegerade förordningen 2018/625, nämligen att skapa tydlighet, konsekvens och effektivitet i förfarandena.

57 Det ska slutligen erinras om att när en unionsinstans förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning är iakttagandet av de garantier som följer av unionens rättsordning, i samband med administrativa förfaranden, av än mer grundläggande betydelse. Bland dessa garantier återfinns bland annat skyldigheten för den behöriga instansen att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet och de berördas rätt att få beslutet tillräckligt motiverat. Det är endast under sådana förhållanden som unionsdomstolen kan kontrollera huruvida de faktiska och rättsliga omständigheter som är av betydelse för den skönsmässiga bedömningen föreligger (dom av den 21 november 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punkt 14).

– Bedömningen i förevarande fall

58 Det framgår att överklagandenämnden i de angripna besluten, vad gäller frågan huruvida det var motiverat att vilandeförklara överklagandeförfarandena, beaktade att det fanns tre parallella förfaranden. Det rörde sig dels om två ogiltighetsförfaranden avseende de äldre svartvita varumärkena, dels om förfarandet avseende avslag på ansökan om registrering av det rena figurmärket €$. De aktuella varumärkenas särskiljningsförmåga ifrågasattes i dessa tre förfaranden.

59 Vad beträffar de två parallella ogiltighetsförfarandena avseende de äldre svartvita varumärkena, konstaterade överklagandenämnden inledningsvis i de elva första angripna besluten att dessa förfaranden ”redan befann sig i ett framskridet skede innan [invändningsenhetens] beslut fattades” och att ”[d]et därför är lämpligt att vilandeförklara förevarande förfarande till dess att ett slutligt och rättsligt bindande beslut har meddelats i dessa förfaranden” (se, till exempel, punkt 13 i de angripna besluten i målen T-84/19 och T-98/19).

60 Överklagandenämnden prövade emellertid överklagandena och fann att ”[v]arje kännetecken som har registrerats som EU-varumärke har under alla omständigheter en viss grad av särskiljningsförmåga” och angav vidare att den ”därför, för närvarande, [ansåg] att [det äldre varumärket som återger två svartvita skivor] har en viss särskiljningsförmåga” (se, till exempel, punkt 37 i det angripna beslutet i mål T-84/19 eller punkt 40 i det angripna beslutet i mål T-98/19).

61 I punkt 25 i det tolfte angripna beslutet, som är aktuellt i mål T-96/19, konstaterade överklagandenämnden däremot att det äldre varumärket som återger två svartvita skivor ”föref[öll] vara [det] som [hade] mest gemensamt med det [aktuella sökta] varumärket”, men ”eftersom denna äldre rättighet [var] … föremål för ett ogiltighetsförfarande”, beslutade överklagandenämnden att pröva överklagandet på grundval av ett annat äldre varumärke.

62 Såsom framgår av punkt 31 ovan anmodade överklagandenämnden i samtliga angripna beslut, inklusive det som är aktuellt i mål T-96/19, dessutom invändningsenheten att vilandeförklara invändningsförfarandet till dess att ett slutligt beslut fattats om giltigheten av de äldre svartvita varumärkena.

63 Vad gäller det parallella förfarandet avseende registrering av det rena figurmärket €$ fann överklagandenämnden i de angripna besluten i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19, att ”[d]et slutliga beslutet i [detta parallella förfarande var] högst relevant för förevarande bedömning”, det vill säga bedömningen av särskiljningsförmågan hos figurelementet i de berörda sökta varumärkena i samband med jämförelsen av kännetecken, och att ”[den] därför [ansåg] att det [var] lämpligt att invänta att ett slutligt rättsligt bindande beslut fattas i det [parallella förfarandet] innan det bedöms huruvida det aktuella figurelementet har särskiljningsförmåga” (se, till exempel, punkt 35 i det angripna beslutet i mål T-84/19 eller punkt 38 i det angripna beslutet i mål T-98/19).

64 Överklagandenämnden prövade emellertid de överklaganden som inkommit till den och fann att beståndsdelarna ”€” och ”$” i figurelementet i de aktuella sökta varumärkena i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19 inte var särskiljande och att de svartvita skivorna endast hade låg särskiljningsförmåga (se, till exempel, punkterna 33 och 34 i det angripna beslutet i mål T-84/19 eller punkterna 36 och 37 i det angripna beslutet i mål T-98/19).

65 Även i de angripna besluten i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19 anmodade överklagandenämnden invändningsenheten att vilandeförklara invändningsförfarandet till dess att ett slutligt beslut hade meddelats i det aktuella parallella förfarandet.

66 Tribunalen konstaterar inledningsvis att den första grunden – i motsats till vad EUIPO har gjort gällande i den första invändningen om rättegångshinder avseende den första grunden – inte avser den omständigheten att överklagandenämnden anmodade den invändningsenhet till vilken ärendena hade återförvisats att vilandeförklara invändningsförfarandena, utan den omständigheten att överklagandenämnden inte hade vilandeförklarat överklagandeförfarandena.

67 Det framgår emellertid i detta hänseende att överklagandenämnden, efter att ha redogjort för de skäl som talade för att överklagandeförfarandena skulle vilandeförklaras, underförstått beslutade att inte vilandeförklara de, eftersom den prövade huruvida dessa överklaganden var välgrundade och biföll överklagandena, och därefter återförvisade ärendena till invändningsenheten.

68 Denna invändning om rättegångshinder kan således inte godtas, eftersom den bygger på en felaktig tolkning av den första grunden.

69 Vad gäller sakfrågan, ger artikel 71.1 i den delegerade förordningen 2018/625 överklagandenämnden befogenhet att pröva och bedöma, även på eget initiativ, huruvida omständigheterna i det enskilda fallet motiverar att överklagandeförfarandet vilandeförklaras. Det framgår av de angripna besluten att överklagandenämnden har utövat denna befogenhet i alla de angripna besluten.

70 Överklagandenämnden ansåg nämligen att det var motiverat att vilandeförklara överklagandeförfarandena i de angripna besluten i samtliga mål, med undantag för det beslut som var aktuellt i mål T-96/19, på grund av ogiltighetsförfarandena avseende de äldre svartvita varumärkena. I de angripna besluten i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19, fann överklagandenämnden vidare att det var motiverat att invänta att ett beslut meddelades i förfarandet avseende registrering av det rena figurmärket €$, innan den gjorde sin bedömning (se, till exempel, punkterna 13 och 35 i det angripna beslutet i mål T-84/19).

71 Sådana överväganden motsvarade emellertid den bedömning som enligt artikel 71.1 i den delegerade förordningen 2018/625, innebar att förfarandet skulle vilandeförklaras. Dessa överväganden innebar dessutom med nödvändighet att det fanns stor sannolikhet för att de parallella förfaranden som beaktades skulle leda till beslut som skulle komma att påverka överklagandeförfarandena och för att avvägningen mellan de föreliggande intressena skulle vara till fördel för klaganden.

72 Överklagandenämnden prövade emellertid överklagandena utan att för den skull motivera sitt slutliga beslut att inte vilandeförklara förfarandena. Detta beslut gav tvärtom intrycket av att avvägningen mellan de föreliggande intressena borde vara till fördel för intervenienten. Den omständigheten att överklagandenämnden slutligen anmodade invändningsenheten att vilandeförklara invändningsförfarandena tyder dessutom på att avvägningen mellan de föreliggande intressena, enligt överklagandenämnden, på nytt skulle vara till fördel för klaganden så snart överklagandeförfarandena avslutats.

73 Det ska emellertid erinras om att enligt den rättspraxis som nämnts ovan i punkt 57 är iakttagandet av de berördas rätt att få ett beslut som påverkar de tillräckligt motiverat särskilt viktigt när beslutet är följden av ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, vilket är fallet med ett beslut av överklagandenämnden avseende en eventuell vilandeförklaring av förfarandet vid den.

74 Det har i detta hänseende redan slagits fast att allmänna och kategoriska uttalanden inte i någon mån kan läggas till grund för slutsatsen att överklagandenämnden faktiskt har använt det stora utrymme för skönsmässig bedömning som den har (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2013, Centrotherm Systemtechnik/harmoniseringskontoret och centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, punkt 110). Detta gäller i än högre grad när det inte har lämnats någon motivering avseende den avgörande bedömningen av den fråga som är följden av avvägningen mellan de föreliggande intressena, och särskilt när ett beslut från överklagandenämnden, såsom i de förevarande målen, innehåller tvetydiga överväganden avseende själva bedömningen.

75 Det ska även preciseras att även om det skulle bortses från den omständigheten att överklagandenämnden uttryckligen angav att den ansåg att det var lämpligt att vilandeförklara ”förevarande förfarande” (punkt 13 i de elva första angripna besluten) eller att det slutliga beslutet avseende ansökan om registrering av det rena figurmärket €$ var högst relevant ”för den pågående bedömningen” (punkterna 35, 35, 39 och 38 i de angripna besluten i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19) och det skulle anses att överklagandenämnden endast anmodade invändningsenheten att vilandeförklara invändningsförfarandena, efter att otvetydigt ha funnit att vilandeförklaringen av förfarandena var motiverad, ska det då ändå konstateras att ett sådant agerande som syftar till att skjuta upp tillämpning av artikel 71.1 i den delegerade förordningen 2018/625, är otillåtet.

76 Vad gäller det förhållandet att frågan om vilandeförklaring av överklagandeförfarandet ska prövas i det första skedet följer det nämligen av den rättspraxis som det har erinrats om ovan i punkterna 55 och 56, att denna vilandeförklaring, om den är motiverad, ska göra det möjligt att beakta vilken påverkan ett beslut som förväntas meddelas i ett parallellt förfarande kan ha på frågan huruvida samtliga argument som anförts mot invändningsenhetens beslut är välgrundade. Om överklagandenämnden anser att det är motiverat att vilandeförklara förfarandet har den följaktligen inte något annat val än att vilandeförklara förfarandet och den kan således inte ens delvis, pröva överklagandet. I förevarande mål kunde överklagandenämnden således inte avgöra överklagandena, eftersom den ansåg att det var motiverat att vilandeförklara förfarandena, och den kunde därför inte lämna någon som helst anmodan till invändningsenheten, eftersom varje återförvisning av ärendena till invändningsenheten innebar att överklagandena hade prövats och utgjorde således en felaktig rättstillämpning.

77 EUIPO:s invändningar om rättegångshinder avseende klagandens bristande intresse påverkar inte dessa överväganden.

78 Vad för det första gäller påståendet att utgången av förfarandet för registrering av det rena figurmärket €$ inte påverkar överklagandenämndens slutsats avseende jämförelsen av kännetecknen i de angripna besluten i målen T-84/19, T-92/19, T-96/19 och T-98/19, på grund av att överklagandenämnden hade kunnat komma fram till samma slutsats även om figurelementet i de sökta varumärkena inte hade haft särskiljningsförmåga, konstaterar tribunalen att någon sådan bedömning inte återfinns i de angripna besluten. Överklagandenämnden ansåg tvärtom i de angripna besluten att bedömningen av detta figurelements särskiljningsförmåga som indirekt skulle komma att vara följden av det slutliga beslut som skulle fattas i det parallella förfarandet var högst relevant för den pågående bedömningen, det vill säga bedömningen av jämförelsen av de motstående kännetecknen.

79 Det ska i detta avseende erinras om att EUIPO inte kan åberopa omständigheter som inte beaktats i ett beslut som angripits vid tribunalen till stöd för det beslutet (se dom av den 8 september 2017, GOURMET, T-572/15, ej publicerad, EU:T:2017:591, punkt 36 och där angiven rättspraxis). Detta gäller särskilt de bedömningar där överklagandenämnden har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning.

80 Vad för det andra gäller den omständigheten att invändningarna i fråga grundar sig på andra äldre varumärken än de två varumärken som är föremål för parallella ogiltighetsförfaranden, konstaterar tribunalen att överklagandenämnden, av processekonomiska skäl, vid jämförelsen av de motstående kännetecknen endast beaktade ett av dessa två varumärken i samtliga de angripna besluten, med undantag för det beslut som är aktuellt i mål T-96/19, i vilket överklagandenämnden endast gjorde denna jämförelse på grundval av ett annat äldre varumärke.

81 I samtliga mål med undantag för mål T-96/19 kan den omständigheten att invändningen även grundade sig på andra äldre varumärken än det som överklagandenämnden uteslutande beaktade inte styrka att det fel som överklagandenämnden gjorde genom att inte vilandeförklara de aktuella förfarandena inte hade någon faktisk betydelse (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, punkt 32).

82 När det gäller det tolfte angripna beslutet, som är i fråga i mål T-96/19, innebär emellertid inte den omständigheten att jämförelsen av kännetecknen i det beslutet gjordes på grundval av ett annat äldre varumärke än de två äldre varumärken som är föremål för ett ogiltighetsförfarande, att det fel som överklagandenämnden gjort genom att inte vilandeförklara förfarandet i det berörda ärendet saknar faktisk betydelse. Det har nämligen konstaterats i punkt 78 ovan att det framgår av överklagandenämndens egna överväganden i nämnda beslut att det andra parallella förfarandet avseende registrering av det rena figurmärket €$ kunde påverka överklagandenämndens bedömning. Såsom framgår av punkt 31 ovan fann överklagandenämnden i det angripna beslutet dessutom att även om den vid jämförelsen av kännetecknen hade beaktat ett annat äldre varumärke än de som omfattas av de parallella ogiltighetsförfarandena, var det trots allt lämpligt att vilandeförklara invändningsförfarandet till dess att ett slutligt rättsligt bindande beslut fattats om giltigheten av de äldre varumärken som ifrågasatts i ogiltighetsförfarandena.

83 Av det ovan anförda följer att överklagandet ska bifallas såvitt avser den första grunden och, i förekommande fall, den andra grundens första eller tredje del i varje mål.

Den andra grundens övriga delar samt den tredje och den fjärde grunden i varje mål

84 Eftersom prövningen av frågan om vilandeförklaring av förfarandena föregår prövningen av huruvida det föreligger en risk för förväxling, ska de angripna besluten ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att pröva övriga grunder eller delgrunder.

Rättegångskostnader

85 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

86 Enligt artikel 138.3 i rättegångsreglerna får tribunalen besluta att även andra intervenienter än dem som nämns i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska bära sina rättegångskostnader.

87 Klaganden har yrkat att EUIPO och intervenienten ska förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för förfarandet vid EUIPO.

88 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att enligt artikel 190.2 i rättegångsreglerna ska nödvändiga kostnader som rättegångsdeltagarna haft med anledning av förfarandet vid överklagandenämnden anses som ersättningsgilla rättegångskostnader. Detta gäller emellertid inte de kostnader som har uppkommit för förfarandet vid invändningsenheten. Klagandens yrkande kan således inte bifallas i den del det avser kostnaderna för förfarandet vid invändningsenheten.

89 Klaganden har yrkat att EUIPO ska förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för klaganden med anledning av förfarandet vid tribunalen. Eftersom EUIPO har tappat målet, ska klagandens yrkande bifallas.

90 Med hänsyn till omständigheterna i förevarande mål beslutar tribunalen att intervenienten ska bära sina rättegångskostnader för förfarandet vid tribunalen.

91 Vad gäller yrkandet att EUIPO och intervenienten ska förpliktas att ersätta kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden, ankommer det på överklagandenämnden att mot bakgrund av förevarande dom besluta om kostnaderna för det förfarandet.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

1) Målen T-84/19 och T-88/19–T-98/19 förenas vad gäller domen.

2) De beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 7 december 2018 (ärendena R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 och R 1064/2018-2) ogiltigförklaras.

3) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Cinkciarz.pl sp. z o.o. med anledning av förfarandet vid tribunalen.

4) MasterCard International, Inc. ska bära sina rättegångskostnader för förfarandet vid tribunalen.

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 maj 2020.

Underskrifter